Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (dešimtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. gegužės 12 d.*

„Institucinė teisė – Europos piliečių iniciatyva – Prekyba su kariuomenės okupuotomis teritorijomis – Atsisakymas registruoti – Akivaizdus Komisijos įgaliojimų nebuvimas – Reglamento (ES) Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktas – Bendra prekybos politika – SESV 207 straipsnis – Bendra užsienio ir saugumo politika – SESV 215 straipsnis – Pareiga motyvuoti – Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalis“

Byloje T-789/19

Tom Moerenhout, gyvenantis Humbeek (Belgija), ir kiti ieškovai, kurių vardai ir pavardės nurodyti priede[1], atstovaujami advokato G. Devers,

ieškovai,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą I. Martínez del Peral ir S. Delaude,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2019 m. rugsėjo 4 d. Komisijos sprendimą (ES) 2019/1567 dėl pasiūlytos piliečių iniciatyvos „Bendros prekybos politikos atitikties ES sutartims ir tarptautinei teisei užtikrinimas“ (OL L 241, 2019, p. 12)

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai A. Kornezov, E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk (pranešėja) ir G. Hesse,

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. sausio 14 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

1 Kitų ieškovų sąrašas pridedamas tik prie šalims perduotos versijos.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovai Tom Moerenhout ir kiti šeši piliečiai, kurių vardai ir pavardės nurodyti priede, pateikė pasiūlymą dėl Europos piliečių iniciatyvos „Bendros prekybos politikos atitikties ES sutartims ir tarptautinei teisei užtikrinimas“ (toliau – pasiūlyta EPI); ji 2019 m. liepos 5 d. buvo pateikta Europos Komisijai užregistruoti pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 211/2011 dėl piliečių iniciatyvos (OL L 65, 2011, p. 1) 4 straipsnį.

2 Pasiūlytos EPI dalykas buvo suformuluotas taip:

„[r]eguliuoti prekybinius sandorius su okupuotose teritorijose įsisteigusiais arba jose veikiančiais okupantų subjektais neleidžiant jų gaminiams patekti į ES rinką.“

3 Remiantis pasiūlyta EPI, jos tikslas buvo toks:

„Komisija, kaip Sutarčių sergėtoja, turi užtikrinti visų ES teisės sričių, įskaitant bendrą prekybos politiką <…>, Sąjungos politikos nuoseklumą ir jos derėjimą su pagrindinėmis teisėmis bei tarptautine teise. Ji turi pasiūlyti teisės aktų, kuriais ES teisės subjektams būtų užkertamas kelias importuoti neteisėtose gyvenvietėse, esančiose okupuotose teritorijose, pagamintus gaminius ir eksportuoti gaminius į tas teritorijas siekiant išsaugoti vidaus rinkos vientisumą ir neprisidėti prie tokių neteisėtų situacijų egzistavimo.“

4 Toliau antraštinėje dalyje „atitinkamos Sutarčių ir tarptautinės teisės nuostatos“ ieškovai nurodė ESS 2 straipsnį, 3 straipsnio 5 dalį, 6 straipsnio 3 dalį ir 21 straipsnį, taip pat SESV 2 straipsnio 1 dalį, 3 ir 205 straipsnius bei 207 straipsnio 1 ir 2 dalis. Jie taip pat rėmėsi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2368/2002, įgyvendinančiu *Kimberley* proceso sertifikavimo schemą dėl tarptautinės prekybos neapdorotais deimantais (OL L 358, 2002, p. 28; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 2 t., p. 30), 2019 m. sausio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/125 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui (OL L 30, 2019, p. 1), 1996 m. liepos 30 d. Sprendimu *Bosphorus* (C-84/95, EU:C:1996:312) ir 2010 m. vasario 25 d. Sprendimu *Brita* (C-386/08, EU:C:2010:91), taip pat tam tikromis tarptautinės teisės nuostatomis ir šaltiniais, be kita ko, Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijomis ir Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonėmis.

5 2019 m. rugsėjo 4 d. Sprendimu (ES) 2019/1567 dėl pasiūlytos piliečių iniciatyvos „Bendros prekybos politikos atitikties ES sutartims ir tarptautinei teisei užtikrinimas“ (OL L 241, 2019, p. 12; toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija atsisakė užregistruoti pasiūlytą EPI.

6 Šį atsisakymą ginčijamo sprendimo 5–7 konstatuojamosiose dalyse Komisija motyvavo taip:

„(5) pasiūlytos [EPI] dalyką reglamentuojantis teisės aktas galėtų būti priimtas tik remiantis SESV 215 straipsniu;

(6) tačiau būtina teisės akto priėmimo remiantis SESV 215 straipsniu sąlyga yra sprendimas, priimtas pagal [ESS] V antraštinės dalies 2 skyrių, kuriuo numatoma visiškai nutraukti ar dalinai apriboti ekonominius ir finansinius santykius su atitinkama trečiąja šalimi. Komisija neturi įgaliojimų teikti pasiūlymus dėl tokio sprendimo. Nesant atitinkamo sprendimo, priimto pagal [ESS] V antraštinės dalies 2 skyrių, Komisija neturi įgaliojimų teikti pasiūlymą dėl teisės akto, kuris turi būti priimamas remiantis SESV 215 straipsniu;

(7) dėl šių priežasčių pagal [R]eglamento [Nr. 211/2011] 4 straipsnio 2 dalies b punktą, aiškinamą kartu su to reglamento 2 straipsnio 1 punktu, pasiūlyta [EPI] akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis.“

Procesas ir šalių reikalavimai

7 2019 m. lapkričio 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovų ieškinį.

8 2020 m. sausio 30 d. Komisija pateikė atsiliepimą į ieškinį.

9 2020 m. balandžio 20 d. ieškovai pateikė dubliką.

10 2020 m. liepos 9 d. Komisija pateikė tripliką.

11 Dešimtosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas, remdamasis savo Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

12 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2021 m. sausio 14 d. teismo posėdį.

13 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

14 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

15 Grįsdami savo ieškinį ieškovai nurodo keturis pagrindus. Ieškinio pirmasis pagrindas grindžiamas Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimu, nes Komisija iškraipė pasiūlytą EPI, neatsižvelgdama į tikrąjį jos tikslą, susijusį su priemone bendros prekybos politikos srityje. Ieškinio antrasis pagrindas grindžiamas šio reglamento 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pažeidimu, nes Komisija neįvykdė savo pareigos motyvuoti ginčijamą sprendimą. Ieškinio trečiasis pagrindas grindžiamas minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu, nes Komisija klaidingai nusprendė, kad veiksmų, siekiamų pasiūlyta EPI, galėtų būti imamasi tik remiantis SESV 215 straipsniu. Ieškinio ketvirtasis pagrindas grindžiamas to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu, nes Komisija nepaisė kitų teisinių pagrindų, su kuriais pasiūlyta EPI buvo akivaizdžiai susijusi.

16 Bendrasis Teismas mano, kad iš pradžių reikia išnagrinėti antrąjį pagrindą, grindžiamą nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu.

17 Šiame ieškinio pagrinde ieškovai iš esmės pateikia tris prieštaravimus dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo.

18 Pirma, Komisija nepaaiškino priežasties, dėl kurios nusprendė, kad SESV 207 straipsnio 2 dalis nėra tinkamas veiksmų, siekiamų pasiūlyta EPI, teisinis pagrindas, nepaisant to, kad ši nuostata ir Reglamentas 2019/125 yra aiškiai nurodyti minėtoje pasiūlytoje iniciatyvoje. Ieškovai mano, kad iš pasiūlytos EPI matyti, jog joje nurodyta su bendra prekybos politika susijusi priemonė.

19 Antra, kadangi Komisija manė, kad tik SESV 215 straipsnis, susijęs su priemonėmis, priimtomis bendros užsienio ir saugumo politikos srityje (BUSP), galėjo būti tinkamas pasiūlytos EPI teisinis pagrindas, ji turėjo paaiškinti priežastis, dėl kurių nusprendė, kad pagrindinis minėtos pasiūlytos iniciatyvos tikslas yra priemonė BUSP srityje, o ne su bendra prekybos politika susijusi priemonė.

20 Trečia, Komisija nedarė skirtumo tarp dviejų SESV 215 straipsnio dalių. Bendra nuoroda į šį straipsnį kaip pasiūlytoje EPI nurodytos priemonės teisinį pagrindą neleidžia suprasti priežasties, dėl kurios minėtoje iniciatyvoje numatytas draudimas turėtų būti priskiriamas prie ribojamųjų priemonių šalims (remiantis minėto straipsnio 1 dalimi), o ne prie ribojamųjų priemonių asmenims (remiantis to paties straipsnio 2 dalimi).

21 Komisija ginčija ieškovų argumentus ir iš esmės tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas.

22 Šiuo klausimu reikia priminti, kad dėl pasiūlytos piliečių iniciatyvos registravimo procedūros pažymėtina, jog Komisija pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnį turi išnagrinėti, ar tokia pasiūlyta iniciatyva atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytas registravimo sąlygas.

23 Konkrečiai kalbant, Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punkte pateikiama viena iš minėtų sąlygų – neturi būti taip, jog Komisija užregistruoja pasiūlytą piliečių iniciatyvą, nors ši „akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis“. Tik tuo atveju, jei pasiūlyta piliečių iniciatyva, atsižvelgiant į jos dalyką ir tikslus, nustatytus remiantis privalomai arba prireikus papildomai pagal šio reglamento II priedą organizatorių pateikta informacija, akivaizdžiai nepatektų į Komisijos įgaliojimus teikti pasiūlymą dėl Europos Sąjungos teisės akto siekiant įgyvendinti Sutartis, Komisija turėtų teisę atsisakyti registruoti tokią pasiūlytą piliečių iniciatyvą pagal šią nuostatą (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 50 punktas ir 2019 m. kovo 7 d. Sprendimo *Izsák ir Dabis / Komisija*, C-420/16 P, EU:C:2019:177, 54 punktas).

24 Pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, jei Komisija atsisako užregistruoti pasiūlytą piliečių iniciatyvą, ji praneša organizatoriams apie tokio atsisakymo priežastis.

25 Remiantis jurisprudencija, tai, kad pasiūlyta piliečių iniciatyva nėra užregistruota, gali paveikti pačios piliečių teisės pateikti iniciatyvą, įtvirtintos SESV 24 straipsnio pirmoje pastraipoje, veiksmingumą. Todėl tokiame sprendime turi būti aiškiai nurodomi motyvai, pateisinantys minėtą atsisakymą (žr. 2017 m. vasario 3 d. Sprendimo *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija*, T-646/13, EU:T:2017:59, 17 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Piliečių iniciatyvą pasiūliusiam piliečiui turi būti suteikta galimybė išsiaiškinti priežastis, kuriomis remdamasi Komisija atsisakė ją registruoti, todėl gavusi tokį pasiūlymą Komisija turi ne tik jį įvertinti, bet ir nurodyti sprendimo jį atmesti motyvus, atsižvelgdama į tokio atsisakymo įtaką Sutartyje įtvirtintos teisės veiksmingam įgyvendinimui. Tai kyla iš paties šios teisės, kuria, kaip pažymėta Reglamento Nr. 211/2011 1 konstatuojamojoje dalyje, siekiama sustiprinti Europos Sąjungos pilietybę ir, suteikiant piliečiams teisę dalyvauti demokratiniame Sąjungos gyvenime, sutvirtinti demokratinį Sąjungos veikimą, pobūdžio (žr. 2017 m. vasario 3 d. Sprendimo *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija*, T-646/13, EU:T:2017:59, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

27 Reglamento Nr. 211/2011 2 konstatuojamojoje dalyje primintiems tikslams – skatinti piliečius dalyvauti demokratiniame gyvenime ir padaryti Sąjungą prieinamesnę – kiltų rimtų kliūčių, jei sprendime dėl atsisakymo nebūtų nurodyta išsamių motyvų (2017 m. vasario 3 d. Sprendimo *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija*, T-646/13, EU:T:2017:59, 29 punktas).

28 Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta pareiga pranešti organizatoriams apie atsisakymo registruoti pasiūlytą EPI motyvus yra konkreti SESV 296 straipsnyje įtvirtintos pareigos motyvuoti teisės aktus išraiška, kiek tai susiję su Europos piliečių iniciatyva (2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C–589/15 P, EU:C:2017:663, 28 punktas).

29 Kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, minėtoje nuostatoje reikalaujama motyvacija turi atitikti ginčijamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti patvirtintą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, visų pirma į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir priėmimo aplinkybes bei visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 punktas; taip pat žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 88 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

30 Taigi, nors tiesa tai, kad institucijos nėra įpareigotos priimtų sprendimų motyvuose pareikšti nuomonę dėl visų argumentų, kuriuos suinteresuotieji asmenys joms pateikia per administracinę procedūrą, vis dėlto jos turi išdėstyti faktines aplinkybes ir teisinius argumentus, turinčius esminę reikšmę jų sprendimų turiniui (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169 punktą ir 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Storck / VRDT*, C-96/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:537, 21 punktą).

31 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia išnagrinėti, ar Komisija pakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą.

32 Nagrinėjamu atveju, kaip priminta šio sprendimo 6 punkte, ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad pasiūlytos EPI dalyką reglamentuojantis teisės aktas galėtų būti priimtas tik remiantis SESV 215 straipsniu (5 konstatuojamoji dalis) ir kad ji neturi įgaliojimų šiuo pagrindu teikti pasiūlymo dėl teisės akto (6 konstatuojamoji dalis). Ji paaiškino, kad dėl šių priežasčių pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į jos įgaliojimų sritį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 2 dalies b punktą, siejamą su minėto reglamento 2 straipsnio 1 punktu (7 konstatuojamoji dalis).

33 Taigi iš ginčijamame sprendime pateiktų motyvų matyti, kad Komisija savo atsisakymą iš esmės grindė tuo, kad ji neturėjo kompetencijos teikti pasiūlymo dėl teisės akto, galinčio atitikti pasiūlytos EPI dalyką, nes vienintelis taikytinas teisinis pagrindas, pasak Komisijos, yra SESV 215 straipsnis.

34 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, kaip teigia ieškovai, ginčijamame sprendime nenurodyta priežasčių, dėl kurių Komisija nusprendė, kad pasiūlytos EPI tikslą gali atitikti tik tas teisės aktas, kuris priimamas remiantis SESV 215 straipsniu. Be to, nors iš ginčijamo sprendimo netiesiogiai matyti, kad Komisija laikėsi nuomonės, jog kitos pasiūlytoje EPI ieškovų nurodytos nuostatos, visų pirma SESV 207 straipsnis, negali būti tinkamas pasiūlytoje EPI numatytos priemonės teisinis pagrindas, Komisija nepaaiškino savo argumentų šiuo klausimu.

35 Taigi ginčijamame sprendime nurodytų motyvų pakankamumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į toliau išdėstytus argumentus.

36 Pirma, ginčijamas sprendimas buvo pagrįstas akivaizdžiu Komisijos kompetencijos teikti pasiūlymą dėl teisės akto, galinčio atitikti pasiūlytos EPI dalyką ir tikslą, trūkumu. Šį akivaizdų kompetencijos trūkumą paaiškina tai, kad Komisija manė, jog siūlomi veiksmai priskirtini išimtinai BUSP sričiai.

37 Vadinasi, Komisijos atliktas pasiūlytos EPI dalyko ir tikslų vertinimas pagal šio sprendimo 23 punkte nurodytą jurisprudenciją, taigi ir taikytino teisinio pagrindo vertinimas, turi esminę reikšmę ginčijamo sprendimo turiniui, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 30 punkte primintą jurisprudenciją. Darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia Komisija, ginčijamame sprendime ji turėjo pateikti paaiškinimą dėl tinkamo teisinio pagrindo analizės.

38 Akivaizdu, kad ginčijamame sprendime Komisijos pateikti motyvai, kuriais iš esmės tik nurodomas SESV 215 straipsnis kaip vienintelis galimas akto, galinčio atitikti pasiūlytos EPI dalyką, teisinis pagrindas, neleidžia suprasti šio teisinio pagrindo pasirinkimo motyvų. Ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje paminėtas aspektas, kad Komisija neturi įgaliojimų priimti „sprendim[o], <…> kuriuo numatoma visiškai nutraukti ar dalinai apriboti ekonominius ir finansinius santykius su atitinkama trečiąja šalimi“, pakartojantis SESV 215 straipsnio 1 dalies formuluotę, bet kuriuo atveju nepagrindžia tokio vertinimo. Reikia pažymėti, kad Komisija nepaaiškino, kodėl manė, kad pasiūlytoje EPI numatyta priemonė turi būti siejama tik su aktu, kuriame numatytas komercinių santykių su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis nutraukimas ar apribojimas, kaip tai suprantama pagal SESV 215 straipsnio 1 dalį.

39 Antra, pasiūlytos EPI turinys yra reikšmingas jos priėmimo aplinkybių elementas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 29 punkte nurodytą jurisprudenciją, siekiant įvertinti ginčijamo sprendimo motyvų pakankamumą (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Anagnostakis / Komisija*, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 29 ir 36–39 punktus).

40 Nagrinėjamu atveju pasiūlytoje EPI ieškovai kelis kartus aiškiai nurodė bendrą prekybos politiką ir su šia sritimi susijusias nuostatas.

41 Iš tiesų, pirma, pasiūlytos EPI dalyje, susijusioje su jos tikslu, ieškovai nurodė, kad Komisija turi užtikrinti „ES teisės sričių, įskaitant bendrą prekybos politiką <…>, Sąjungos politikos nuoseklumą ir jos derėjimą su pagrindinėmis teisėmis bei tarptautine teise“ (šio sprendimo 3 punktas), o dalyje, susijusioje su minėto pasiūlymo dalyku, jie nurodė priemonės, skirtos „reguliuoti prekybinius sandorius“ su okupuotomis teritorijomis, priėmimą (šio sprendimo 2 punktas).

42 Antra, pasiūlytos EPI skirsnyje „atitinkamos Sutarčių ir tarptautinės teisės nuostatos“ ieškovai nurodė daugybę nuostatų, susijusių su bendra prekybos politika (šio sprendimo 4 punktas). Visų pirma jie paminėjo SESV 207 straipsnio 1 ir 2 dalis, kuriose, be kita ko, numatyta, kad priemones, apibrėžiančias bendros prekybos politikos įgyvendinimo sistemą, patvirtina Europos Parlamentas ir Taryba, priimdami reglamentus pagal įprastą teisėkūros procedūrą, ir SESV 3 straipsnį, iš kurio matyti, kad bendra prekybos politika yra Sąjungos išimtinės kompetencijos sritis. Be to, jie nurodė du reglamentus, priimtus bendros prekybos politikos srityje, reglamentuojančius prekybą tam tikrų rūšių produktais iš trečiųjų šalių, kuriai, be kita ko, taikoma leidimų sistema, ir du Teisingumo Teismo sprendimus dėl Sąjungos aktų, priimtų šioje srityje, taikymo.

43 Taigi iš pasiūlytoje EPI pateiktos informacijos matyti, kad ieškovai siekė, jog Komisija pateiktų pasiūlymą dėl bendros prekybos politikos akto pagal SESV 207 straipsnį.

44 Komisija teisingai pažymi, kad ginčijamame sprendime neprivalėjo remtis kiekvienos tariamos teisės nuostatos ir šaltinių, kuriuos ieškovai nurodė pasiūlytoje EPI, nereikšmingumu.

45 Vis dėlto, atsižvelgiant į pasiūlytoje EPI pateiktas aiškias ir pasikartojančias nuorodas į bendrą prekybos politiką, ypač į SESV 207 straipsnį, nagrinėjamu atveju Komisija turėjo paaiškinti priežastis, dėl kurių ji netiesiogiai padarė išvadą, kad pasiūlytoje EPI nurodyta priemonė, atsižvelgiant į jos dalyką ir tikslus, nepatenka į šią sritį, taigi negalėjo būti priimta remiantis SESV 207 straipsniu. Ginčijamame sprendime šiuo klausimu nepateikta jokių motyvų.

46 Be to, kadangi ginčijamas sprendimas iš esmės buvo pagrįstas argumentu, kad pasiūlyta EPI akivaizdžiai nepatenka į Komisijos įgaliojimų sritį, vertinimas, kad minėta pasiūlyta iniciatyva negali būti siejama su bendra prekybos politika, turi esminę reikšmę ginčijamo sprendimo turiniui. Iš tiesų, skirtingai nuo BUSP, bendra prekybos politika – tai sritis, kurioje Komisija turi įgaliojimus pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos akto pagal SESV 207 straipsnį.

47 Trečia, tai, ar ginčijamas sprendimas pakankamai motyvuotas, taip pat reikia vertinti atsižvelgiant į ESS 11 straipsnio 4 dalies, SESV 24 straipsnio pirmos pastraipos ir Reglamento Nr. 211/2011 tikslus skatinti piliečius dalyvauti demokratiniame gyvenime ir padaryti Sąjungą prieinamesnę. Kaip priminta šio sprendimo 25–27 punktuose, dėl šių tikslų Komisija turi aiškiai nurodyti atsisakymo registruoti pasiūlytą piliečių iniciatyvą motyvus.

48 Nesant išsamių motyvų, kyla rimtų kliūčių pateikti galimą naują EPI pasiūlymą, kuriame būtų atsižvelgta į Komisijos prieštaravimus dėl siūlymo nepriimtinumo, taip pat trukdoma pasiekti Reglamento Nr. 211/2011 2 konstatuojamojoje dalyje nurodytus tikslus skatinti piliečius dalyvauti demokratiniame gyvenime ir padaryti Sąjungą prieinamesnę (2017 m. vasario 3 d. Sprendimo *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe / Komisija*, T-646/13, EU:T:2017:59, 29 punktas). Tik tinkamai nurodydama priežastis, dėl kurių nusprendė, kad pasiūlytoje EPI nurodyta priemonė buvo priskirtina išimtinai BUSP sričiai ir nebuvo susijusi su bendra prekybos politika, Komisija laikytųsi tikslo skatinti piliečius dalyvauti demokratiniame gyvenime pagal ESS 11 straipsnio 4 dalį ir SESV 24 straipsnio pirmą pastraipą bei Reglamento Nr. 211/2011 tikslus.

49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir nesant reikalo nagrinėti klausimo, ar Komisija ginčijamame sprendime taip pat turėjo patikslinti, kuri SESV 215 straipsnio dalis taikoma pasiūlytoje EPI nurodytai priemonei, darytina išvada, kad ginčijamame sprendime nėra pakankamai informacijos, leidžiančios ieškovams sužinoti atsisakymo užregistruoti pasiūlytą EPI priežastis, o Bendrajam Teismui – vykdyti šio atsisakymo teisėtumo kontrolę. Taigi minėtas sprendimas neatitinka iš SESV 296 straipsnio ir Reglamento Nr. 211/2011 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos kylančios pareigos motyvuoti.

50 Darytina išvada, kad reikia pritarti ieškinio antrajam pagrindui ir panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškovų nurodytų ieškinio pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

51 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2019 m. rugsėjo 4 d. Komisijos sprendimą (ES) 2019/1567 dėl pasiūlytos piliečių iniciatyvos „Bendros prekybos politikos atitikties ES sutartims ir tarptautinei teisei užtikrinimas“.**

2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Papasavvas Kornezov Buttigieg

Kowalik-Bańczyk Hesse

Paskelbta 2021 m. gegužės 12 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.